

Anotace:

Tato práce pojednává o syndromu vyhoření u učitelů zejména druhého stupně základního školství se zaměřením na Plzeň. Zabývá se zejména psychosociálními atributy, které buď umocňují, nebo inhibují projevy vyhořívání pedagogických pracovníků. Teoretická část se zabývá obecnou rovinou, shrnuje některá dosavadní vědecká zjištění vztahující se k syndromu vyhoření u nás i v zahraničí. Popisuje, jak je možno ovlivnit náchylnost k vyhoření učitelů.

Empirická část vypovídá o zjištěných údajích na náhodně vybraných základních školách v Plzni konkrétně u deseti učitelů druhého stupně základních škol. Sleduje jednak obecné demografické faktory, ale zahrnuje též výsledky Shirom – Melamed Burnout Measure (SMBM) i závěry kvalitativní analýzy vyplývající z osobních rozhovorů s učiteli. Empirická část rovněž vypovídá o četnosti vyhořelých pedagogů v daném vzorku i o míře sociální podpory ze strany rodiny, kolegů a vedoucích pracovníků. Popisuje nejčastější zdravotní obtíže, ale i copingové strategie užívané pedagogy v rámci prevence.